

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 402/2019
24.04.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Милоша Савића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 164/2017 од 10.09.2018. године и Вишег суда у Нишу Кж1 374/18 од 11.12.2018. године, у седници већа одржаној 24.04.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 164/2017 од 10.09.2018. године и Вишег суда у Нишу Кж1 374/18 од 11.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К 164/2017 од 10.09.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 месеца у коју му је урачунато време проведено у притвору од 05.06.2017. до 26.06.2017. године, при чему је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка чију висину ће суд утврдити посебним решењем, те је обавезан да суду накнади трошкове паушала, као у изреци пресуде, док је оштећени ББ упућен на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 374/18 од 11.12.2018. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Алексинцу К 164/2017 од 10.09.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног, адвокат Милош Савић поднео је захтев за заштиту законитости „због повреде законика о кривичном поступку и повреде кривичног закона“, уз предлог Врховном касационом суду да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити кривичне одговорности или да исте укине и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Поднети захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Наиме, чланом 484. ЗКП који прописује обавезан садржај захтева, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим односно другостепеним судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује да суд није дао јасне разлоге због чега је поклонио веру исказу оштећеног, датом пред Основним јавним тужиоцем у Алексинцу, а не на главном претресу, чиме се, без нумеричког означавања, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује и да је суд погрешно ценио чињенице везано за постојање страха и угрожености код оштећеног ББ; да суд није утврдио на која лице се претња односила; да је суд селективно и паушално ценио исказе саслушаних сведока, да је повредио одредбе ЗКП које се односе на начело непосредности у кривичном поступку и др; чиме се, без нумеричког означавања, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно одредбу члана 440. ЗКП.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву такође указује да је првостепени суд приликом одлучивања о кривичној санкцији занемарио одредбу члана 62. Кривичног законика.

Како указивање на повреду одредбе члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП; члана 440. ЗКП и члана 62. КЗ не представља, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, законски разлог за подношење овог ванредног правног лека-захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, захтев је одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић